

3) przeprowadzenie:

- a) analizy resortowych planów prac normalizacyjnych oraz ich wykonania w zakresie Polskich Norm i norm branżowych,
- b) analizy kompleksowej wybranych ważnych zagadnień normalizacyjnych w celu skoordynowania działalności normalizacyjnej różnych gałęzi gospodarki narodowej, dostosowania zakresu i tempa prac normalizacyjnych do postępu technicznego, uruchomienia nowych procesów technologicznych itp.

3. Doraźna kontrola w stosunku do ośrodków normalizacyjnych w zakresie prac normalizacyjnych obejmuje:

- 1) wykonanie instruktażu metodologicznego;
- 2) stan organizacji prac nad normami;
- 3) opracowywanie planów prac normalizacyjnych zgodnie z wytycznymi;
- 4) właściwe wykorzystanie środków finansowych.

4. Doraźna kontrola w stosunku do zjednoczeń i zakładów pracy w zakresie prac normalizacyjnych obejmuje:

- 1) przestrzeganie i uwzględnianie w planach gospodarczych zadań normalizacji zgodnie z wytycznymi jednostek organizacyjnych nadrzędnych,
- 2) prowadzenie przez zjednoczenia kontroli prac normalizacyjnych i stosowania norm w przedsiębiorstwach i ośrodkach normalizacyjnych podporządkowanych zjednoczeniom.

5. Doraźna kontrola stosowania norm obejmuje:

- 1) sprawdzenie:
 - a) czy normy są wykorzystywane i stosowane w dokumentacji technicznej, w poszczególnych fazach produkcji, obrocie towarowym, zaopatrzeniu, gospodarce magazynowej, transporcie itp.,
 - b) czy laboratoria przeprowadzają badania i wydają oceny zgodnie z normami;
- 2) zbieranie materiałów dotyczących prawidłowości postanowień poszczególnych norm.

6. Doraźną kontrolą Polskiego Komitetu Normalizacyjnego objęte są cenniki, katalogi i prospekty, pod względem ich zgodności z normami.

7. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 do 5, Polski Komitet Normalizacyjny wykonuje w ramach uprawnień ustawowych, stosownie do znaczenia zagadnień normalizacyjnych, przez analizę dostarczanej na żądanie Polskiego Komitetu

Normalizacyjnego dokumentacji, planów i sprawozdań oraz, w miarę potrzeby, przez inspekcje przeprowadzane bezpośrednio w jednostkach kontrolowanych, także z udziałem specjalistów z zewnątrz.

Rozdział 4.

Koordynacja i tryb kontroli.

§ 8. Do zadań Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w ramach koordynowania i organizacji działalności normalizacyjnej należy:

- 1) występowanie z wnioskami do właściwych organów co do zakresu i tematyki kontroli prac normalizacyjnych oraz kontroli stosowania norm;
- 2) uzgadnianie, w miarę potrzeby, zasad współpracy na odcinku kontroli stosowania norm z organami wymienionymi w § 3;
- 3) występowanie do właściwych organów z wnioskami wynikającymi z materiałów pokontrolnych;
- 4) ocena wykonania resortowych zadań w zakresie kontroli stosowania norm i przedkładanie w tym zakresie zbiorczych sprawozdań Prezesowi Rady Ministrów;
- 5) określanie zasad i trybu przeprowadzania inspekcji oraz wydawania zarządzeń pokontrolnych.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 9. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mogą w razie potrzeby wydawać instrukcje określające szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli prac normalizacyjnych i stosowania norm w podległych jednostkach organizacyjnych, jak również określić zasady współdziałania jednostek powołanych do kontroli, wymienionych w § 3, z innymi organami.

§ 10. Przepisy zarządzenia nie dotyczą kontroli wykonywanej przez organy podległe Ministrowi Handlu Zagranicznego.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE Nr 17 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 1963 r.

w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne założeń w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne założeń w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 oraz z 1961 r. Nr 81, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W „Wykazie jednostek organizacyjnych” stanowią-

cym załącznik do uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne założeń w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162, z 1961 r. Nr 14, poz. 74 i Nr 81, poz. 343, z 1962 r. Nr 13, poz. 51, Nr 48, poz. 230 i Nr 73, poz. 337 oraz z 1963 r. Nr 3, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) w grupie III wykazu dodaje się lp. 14 i 15 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Dodatkowe środki na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne
14	Centralna Składnica Materiałów Hutniczych w Sosnowcu, podlega Zjednoczeniu Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego	2% wartości osiągniętej z upłynnienia przez Składnicę materiałów i części zamiennych do taboru i urządzeń wycofywanych z eksploatacji, pochodzących z zapasów zgłoszonych do upłynnienia przez Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego, z wyłączeniem części zapasów złomowanych. Suma dodatkowych środków na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne nie może przekroczyć rocznie kwoty odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac.
15	Centralna Składnica Zaopatrzenia Państwowej Komunikacji Samochodowej działająca w ramach Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej	2% wartości osiągniętej z upłynnienia przez Składnicę materiałów i części zamiennych do samochodów nietypowych wycofywanych z eksploatacji, a pochodzących z zapasów zgłoszonych do upłynnienia przez jednostki Państwowej Komunikacji Samochodowej, z wyłączeniem części zapasów złomowanych. Suma dodatkowych środków na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne nie może przekroczyć rocznie kwoty odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

53

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie państwowej pomocy kredytowej dla wsi.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 oraz z 1951 r. Nr 25, poz. 185 i Nr 51, poz. 364) i § 10 ust. 2 uchwały nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1961 r. w sprawie państwowej pomocy kredytowej dla wsi (Monitor Polski z 1962 r. Nr 9, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 35:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, uzupełniając ją pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) rolnikom na terenach ziem zachodnich i północnych na nowe budownictwo i kapitalne remonty — do lat 30, w tym karencja do 3 lat,

7) rolnikom zakładającym nowe samodzielne gospodarstwa na gruntach nabywanych od Państwa na terenach ziem dawnych — do lat 30, w tym karencja do 3 lat. Z kredytów na tych warunkach mogą korzystać rolnicy, którzy nabyli ziemię bez budynków bądź z zabudowaniami niekompletnymi lub wymagającymi kapitalnych remontów.”

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie zbieżności w czasie obciążeń finansowych w gospodarstwie z tytułu spłaty kredytu, opłat melioracyjnych i elektryfikacyjnych oraz w razie gdy gospodarstwo zostało dotknięte znacznymi klęskami losowymi — okresy spłaty kredytów wymienione w ust. 1 mogą być przedłużone o okres do lat 5, a okresy karencji o 1 rok.”

2) po rozdziale V dodaje się nowy rozdział Va w brzmieniu:

„Va. Specjalne kredyty inwestycyjne dla ludności wiejskiej.

§ 38a. Posiadaczom gospodarstw rolnych silniejszych ekonomicznie oraz posiadaczom innych gospodarstw rolnych, którym udzielenie kredytu według zasad określonych w rozdziałach IV i V, byłoby ograniczone, mogą być udzielane specjalne kredyty inwestycyjne na budownictwo gospodarcze i mieszkaniowe oraz na inne cele inwestycyjne. Okres spłaty tych kredytów nie może przekraczać 6 lat”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht